

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så bliver jeg nødt til bare for en sikkerheds skyld at prøve at spørge, om ikke hr. Bent Bøgsted er enig i, at forudsætningen for, at man kan forhandle om ligeløn, er, at man ved, hvilke lønninger henholdsvis mænd og kvinder, der udfører samme arbejde, har. Er det ikke sådan, at statistik på den måde er et redskab med nogle tal, et redskab, som er udgangspunkt for, at man kan ændre forholdene? Det er jo det, der er hele esensen. Jeg synes, hr. Bent Bøgsted burde sige, at lønstatistikkerne ikke er løsningen, men at lønstatistikkerne er et redskab til en løsning for at få lige løn for lige arbejde.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Som jeg sagde til hr. Jørgen Arbo-Bæhr før, går Dansk Folkeparti ind for lige løn for lige arbejde – ingen tvivl om det. Statistik fører ikke til lige løn, derfor siger vi nej til statistikker på det her område. Det var det, jeg sagde før, det sagde jeg nu, og det siger jeg også næste gang.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Nu tror jeg, vi er sådan nogenlunde med på, at Dansk Folkeparti ikke går ind for kønsopdelte lønstatistikker. Det, der så bare er spørgsmålet, når hr. Bent Bøgsted samtidig siger, at Dansk Folkeparti går ind for lige løn for arbejde af samme værdi, er: Hvad mener Dansk Folkeparti så, der skal gøres, for at vi kommer videre med hensyn til at skabe ligeløn i det danske samfund? Vi må jo konstatere, at vi i år fejrer ligelønslovens 30-års-fødselsdag, og at vi stadig har lønforskelle på op mod 15-20 pct. mellem mænd og kvinder i Danmark.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu fraviger jeg alligevel det, jeg sagde før, så man skal aldrig sige aldrig.

Men det, som jeg efterhånden har fået forståelsen af, at S, SF og Enhedslisten vil her, er, at der ikke er nogen som helst, der må få mere i løn end andre. Det skal være sådan en ensrettet løn. Der er ikke nogen, der må forhandle mere hjem i løn end andre, det er egentlig det, det går ud på, når man laver en ligelønsstatistik. Så vil man, hvis der er en, det kan være i en lille butik, der har været inde at forhandle løn med chefen, bru-

ge statistikken til at sige, at så skal de andre have lige nøjagtig det samme, selv om de har separate lønforhandlinger. Det er den opfattelse, man kan få.

Så gentager jeg lige til sidst: Dansk Folkeparti går ind for lige løn for lige arbejde, men vi mener ikke, at en statistik fører til lige løn, og derfor siger vi nej til det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg tror, jeg er meget enig med hr. Jørgen Arbo-Bæhr i, at det måske kunne være nyttigt at tage endnu en diskussion om det her med Dansk Folkeparti, for det er tydeligt for enhver, der lytter til den her debat, at Dansk Folkeparti jo ikke har forstået, hvad det her handler om.

Det her handler om, at der ikke må diskrimineres mellem mænd og kvinder, der har arbejde af samme værdi. Det er slet ikke det, som hr. Bent Bøgsted stod og sagde heroppe på talerstolen før, som er spørgsmålet.

Problemet er, at vi i dag stadig væk har lønforskelle på mellem 15 og 20 pct., og op mod 6 pct. af de forskelle kan ikke forklares. Derfor er der enten noget, vi ikke kender til vedrørende det her, eller også foregår der stadig væk diskrimination på det danske arbejdsmarked. Det er det, der er problemet. Det er diskriminationen, der er problemet, og det er her, vi mener, at en større klarhed ude på arbejdspladserne over lønforholdene vil være et redskab, som virksomhederne, som lønmodtagerne kan bruge til at gå videre i arbejdet for at se: Hvad er det så, vi kan gøre her? Er der i det hele taget et problem? Hvad er årsagerne til de her forskelle? Foregår der diskrimination her? Det er diskriminationen, der er problemet.

Så det, jeg godt vil have hr. Bent Bøgsted til at forholde sig til, er, hvordan vi kommer den til livs, hvis ikke vi har nogen viden om, hvordan forholdene er ude på de danske arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det her er egentlig lidt pudsigt, når man tænker over, hvordan situationen er. I mange andre tilfælde vil Socialdemokratiet klage over, at vi støtter regeringen, så det ikke er muligt for Socialdemokratiet at forhandle noget igennem med regeringen. Her giver vi Socialdemokratiet frit spil til at forhandle med regeringen. Vi blander os ikke i de forhandlinger, Socialdemokratiet laver med regeringen. Alligevel bliver vi så kritiseret